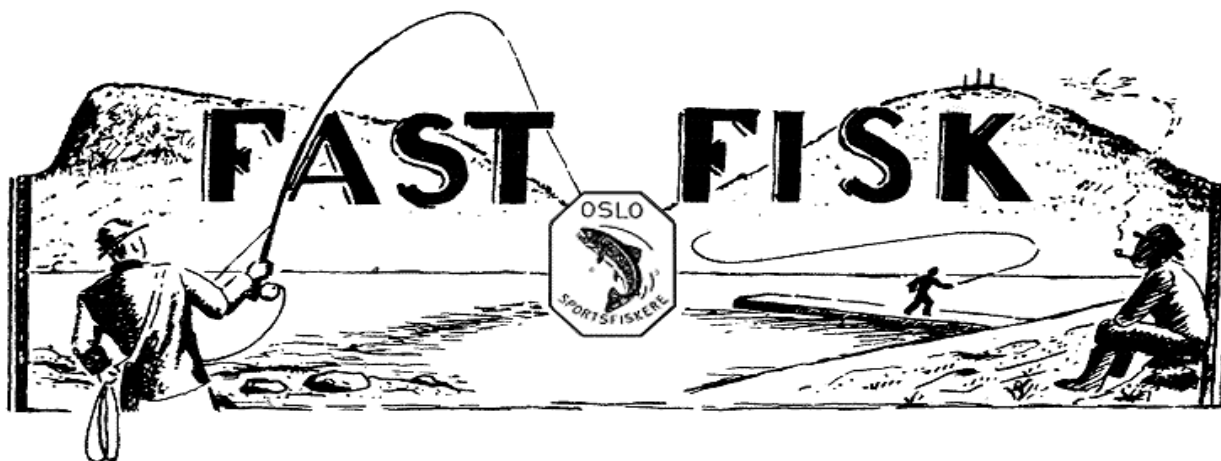

Nr 1

Medlemsblad for Oslo Sportsfiskere

Januar 2020

Fra klubbmesterskapet i fluekasting 17.9.2019. Formannen, Geir Granli, vant igjen og holder kruset «Johnsens pokal» i hendene.

OSLO SPORTSFISKERE (www.oslosportsfiskere.no)

Postboks 989 Sentrum, 0104 Oslo, Bankkonto. 5001.06.26096
e-post: post@oslosportsfiskere.no , Orgnr.: 885004822

STYRET fra mars 2019			
Funksjon	Navn	Adresse	Mobil / tlf.
Formann:	Geir Granli	Seljeveien 5, 0575 Oslo geir.granli54@gmail.com	90953450
Nestformann:	Morten Løken	Løkkaskogen 8C, 0773 Oslo jml@fbda.no	92642332
Sekretær:	Viggo Kristiansen	Levrevn. 1, 1346 Gjøttum Viggo.kristiansen@gmail.com	97515127 67545921
Kasserer:	Tore Austang	Østensjøveien 81 A, 0667 Oslo to-austa@online.no	96045615
Styremedlem	Simen Corneliussen	Amtmann Meinichs gate 3, 0482 Oslo djnemis@gmail.com	93267103
Styremedlem	Erik N. Andersen	Hasleveien 41b, 0575 Oslo eriknandersen@hotmail.com	95223194 22354800
Styremedlem	Geir O. Tidemandsen	Rødbergveien 88D, 0593 Oslo, geirtide@gmail.com	48135520
Suppleant:	Oddvar Ringstad	Irisveien 24, 0870 Oslo oddvar.ringstad@dynea.com	92084620
Suppleant	Kjell Grønningen	Ekebergveien 19 Q, 0196 Oslo kjellgr@gmail.com	91532633
Suppleant:	Joseph Gia Huang Vu	Olav Aukrusts vei 8, 0785 Oslo Giahua01@gmail.com	91606452

UTVALG

Møteutvalg: Erik Andersen, Geir Granli, Viggo Kristiansen
Turutvalg: Faste turer (Geir Gundersen, Simen Corneliussen)
OFA-oppmann: Erik Andersen
FastFisk red.: Stein Wines email: stein-wi@online.no
Web.red.: Geir Granli, Geir Gundersen - Harald Hovde red. isfiskesider
Vaktmestere dammen: Stein Wines, Geir Tidemandsen
Ungdomsutvalg: Simen Corneliussen,

REVISORER

Tore Raaer,

REGNSKAPSFØRER

Stein Wines

VALGKOMITE

Styret (supplert av Geir Gundersen)

CASTING-STYRET (fra mars 2019) Geir Granli (leder), Viggo Kristiansen, Dan Otto Isachsen,

Formannen har ordet

Godt nytt fisker år.

Solen har endelig snudd og vi går mot lysere tider. Nå har vi lagt bak oss et år med mye aktiviteter i foreningen. Styret har fått mange positive tilbakemeldinger når det gjelder turer, kurs og medlemsmøter så jeg håper vi kan holde kvaliteten for aktivitetene minst på samme nivå i 2020.

Vi trenger bilder til nettsidene våre – håper noen kan sende oss bilder fra turer og andre aktiviteter til vår mailadresse: post@oslosportsfiskere.no og merke de med hvilken aktivitet det gjelder, så skal vi sørge for å få de inn i galleriene på nettsiden vår. Et bilde sier mye mer enn bare ord.

Fluebindekveldene på Dammen starter opp igjen i januar.

«Årets Fisker» - konkurransen for foreningen har litt for få innmeldinger fra 2019 – jeg håper vi kan få til mer her. Styret vil diskutere kriteriene for opplegget for konkurransen for å kanskje gjøre den litt mer attraktiv.

Styret har søkt om Frifond ungdomsmidler i 2020 og planlegger aktiviteter rettet mot ungdom i løpet av sommeren.

Håper vi ser mange medlemmer på vårens møter – følg med på Facebook eller nettsidene våre.

Som dere kanskje vet så har det vært mye aktiviteter hos foreningene knyttet til OFA i løpet av høsten – situasjonen ved anlegget er ikke tilfredstillende etter vår mening og flere av medlemsforeningene har derfor sendt en henvendelse til styret i OFA hvor det kreves et ekstraordinært årsmøte.

I forbindelse med forberedelser til et slik møte vil vi diskutere dette med våre lags-medlemmer i et eget møte i forkant av vårt medlemsmøte torsdag 23.1.

Så vi håper dere lader batteriene og er klar for en ny sesong. Vi ses snart håper jeg.

Nå skal flueboksene mine få et lenge etterlengtet påfyll av ymse kreasjoner.

Geir Granli
Leder Oslo Sportsfiskere

Trysil og Trysilelva er Geir Granlis rike. Her hans blinkskudd av elva - julaften i år.

Nedenfor en litt mer vinterlig variant.

Red.

Klubb-møter vinter 2020

Nedenfor finner man datoer for de nærmeste møtene denne vinteren samt div. andre aktiviteter. Det anbefales å følge med på www.oslosportsfiskere samt Facebook for å fange opp flere aktiviteter som dukker opp. Neste FastFisk kommer ikke før i september. Aktiviteter vil også bli publisert av styret pr. sms.

Medlemsmøter holdes på Tåsen Seniorsenter og begynner kl. 1900. Tåsen seniorsenter har adresse : Tåsenveien 66,

Torsdag 23.01. Tåsen - Om **tørrfluefiske etter laks** v/Arvid Syslak. KL. 1900

NB. Fra kl 1800 er det møte med OFA medlemmer i foreningen. Forberedelse til årsmøte i OFA og orientering om den fastlåste OFA-krisen står på programmet i tillegg til fastsetting av stemmeberettigede på møtet 26.3. Egen invitasjon sendes til lagsmedlemmene.

Torsdag 13.02. Tåsen - **Auksjon** - utstyr etter Per Sletten

Torsdag 19.03. Tåsen – **Årsmøtet (se nedenfor)**

Andre aktiviteter vinter/vår 2020

Foreløpig Kalender 2020 (med forbehold om endringer)

Fluebindingsdager	Fluebinding på Dammen annen hver onsdag gjennom vintersesongen. Oppstart onsdag 29.1 kl. 1800. Sjekk nettsidene eller kontakt Simen Corneliussen - djnemis@gmail.com
-------------------	---

<i>Isfiske- mesterskap</i>	Klubb/Fylkes-mesterskap Oslo søndag 23. februar på Lyseren, Utgang fra Bermerud badeplass. Kontakt Harald Hovde (h-hovde@getmail.no).
<i>Sjøfisketur Jeløya Lørdag 28.3</i>	Møt opp ved Jeløy Radio kl. 1000. Kjør til Moss over til Jeløya. Følg Helgerudveien og deretter Tronvikveien ned mot sjøen.
Dugnad dammen:	Tirsdag 28.4
Damåpning:	Tirsdag 5.5
Kastekurs dammen:	22. – 23.4 (onsdag/torsdag) 6. – 7.5 (onsdag/torsdag) 27. – 28.5 (onsdag / torsdag)
<i>NM Fluekasting</i>	30-31.5 På Holmendammen
<i>Daftø 24 – 26.4</i>	Sjørørettur i Sverige nær Strømstad. Sammen med Osloomarka j&f. Kontaktperson Geir Granli.
<i>Hardangervidda</i>	Turen går til Knutsbu i Geitvassdalen også i år. uke 28 (2-9.8). Påmelding på nett. Minimum 4 deltagere.
Øvrig Sommertur	Det blir kanskje ny laksetur til Orkla/Metlivaldet. 4.-11 .juli (se mer om dette på nettsidene). Styret vil diskutere denne aktiviteten nærmere
<i>Harrtur Rendalen 18-20.september</i>	Helgen 18-20.9 Glomma nær Koppang (samme som i 2019) Kontaktperson Geir Granli i styret.

Innkalling til årsmøte i Oslo Sportsfiskere & Castinggruppen

Torsdag 19. mars 2020 kl. 1900

Sted: Tåsen Seniorsenter, Tåsenveien 66

Til behandling i hht. vedtektenes § 6:

a) Konstituering

- godkjenning av innkallingen
- godkjenning av dagsorden
- valg av dirigent / ordstyrer
- valg av 2 til å underskrive protokollen
-

b) Årsberetning

c) Regnskap

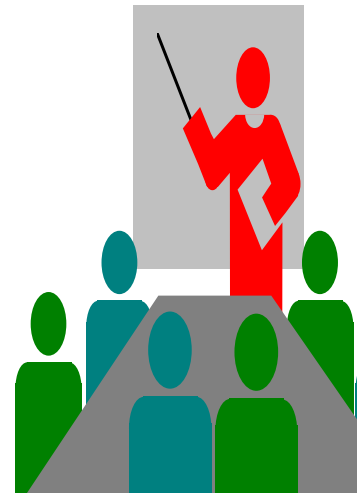
d) Innkomne saker og saker fra hovedstyret nevnt i Innkallingen (se nedenfor).

e) Kontingentandel

f) Budsjett

g) Valg

- styret i hht. § 8
- styret i OSK (Kastegruppen) i hht. NCF's krav
- 2 rådsmedlemmer i hht. § 9
- utvalg/komite-medlemmer etter behov

Styrets medlemmer velges slik:

Formann: Geir Granli (på valg for 2 år)

Nestformann: Morten Løken (ikke på valg)

Sekretær: Viggo Kristiansen (Ikke på valg)

Styremedlemmer: Geir Tidemandsen (ikke på valg), Simen Corneliussen (på valg), Erik Andersen (på valg), Tore Austang, (ikke på valg)

Suppleanter: Kjell Grønningen, Joseph Gia Huang Vu, Oddvar Ringstad (alle på valg)

Av rådets medlemmer er Knut Vadholm og Harald Julsrud på valg for perioden 2020 – 2022. (3 års syklus ble vedtatt på årsmøtet 2019).

Andre saker som ønskes behandlet må være sendt styret senest 15.februar. For øvrig kan valgkomiteen ved styreleder Geir Granli kontaktes.

Styret

Styrets årsberetning for 2019

Styret i Oslo Sportsfiskere har i 2019 bestått av

Leder:	Geir Granli
Nestleder:	Jens Morten Løken
Kasserer:	Tore Austang
Sekretær:	Viggo Kristiansen
Styremedlem:	Erik N. Andersen
Styremedlem:	Geir Tidemandsen
Styremedlem:	Simen Corneliussen
Suppleant:	Kjell Grønningen
Supleant:	Joseph Gia Vu
	Hoang
Suppleant:	Oddvar Ringstad

Det ble 2019 avholdt 8 styremøter og 63 saker ble behandlet.

Alle møtene er avholdt på Holmenbua.

Kurs og aktiviteter ved Holmendammen er en av styrets prioriterte saker

Og det har i år vært gjennomført 3 fulltegnede kurs i fluekasting pluss utleie til aktiviteter for andre foreninger. I år avholdt vi i tillegg et eget ungdomskurs - dette vil vi videreføre i 2020.

Vi har i 2019 hatt meget god deltakelse på våre medlemskvelder – særlig rett i etterkant av våre kastekurs.

Våre nettsider og Facebook sider er i godt gjenge og brukes aktivt til informasjon for våre medlemmer og allmenheten ellers.

Foreningens tilbud når det gjelder turer har også i år vært godt med meget bra deltakelse. Det har blitt gjennomført en sjørrettur til Daftø i april, to sjørretturer til Jeløya ved Moss, en laksefisketur til Orkla, en tur til Geitvassdalen på Hardangervidda og

den tradisjonelle avslutningen med harrturen til Glomma ved Koppang. Turene vil bli videreført i 2020.

Representasjon

Åge Larsen og Harald Økern Jensen deltok i Norges Castingforbunds komiteer. Erik N. Andersen har fungert som vara i OFA's styre i tillegg til å være OA i OFA's område 2.

Geir H. Gundersen har sittet som nestleder NJFF Oslo og som leder av fiskeutvalget i NJFF Oslo.

Geir Granli har også verv som Fylkesinstruktør i fluekast for NJFF Oslo og medlem av valgkomiteen for NJFF Oslo.

Medlemmene

Medlemstallet i foreningen viser en liten oppgang fra i fjor og er ved årets avslutning 237 medlemmer mot 228 i 2018.

Castinggruppen / Oslo Sportsfiskeres Kasteutvalg (OSK)

Styret består av Geir Granli, Viggo Kristiansen og Dan Otto Isachsen. Hovedaktiviteten i 2019 var arrangement av Norgescup runde 2 i slutten av mai 2019.

Medlemsmøter

Det har som tidligere år blitt avholdt 6 medlemsmøter inklusive julemøtet og årsmøtet.

Januar i Anglers lokaler – Tore L. Rydgren med sitt foredrag om - Fiske i Hedmark.

Februar i Anglers lokaler – Øyvind Øverli med foredrag om 'Ørretens prikkemønster'.

Oktober på Tåsen Seniorsenter – Morten Harangen med sitt foredrag 'Langs Lågen'

November på Tåsen Seniorsenter – Lars Nilssen med: Nordmarka – En fiskehistorie

Desember på Tåsen Seniorsenter – Julemøte med 24 deltakere

Medlemsmøtene har hatt mange deltakere i hele år.

Vi vil benytte Tåsen Seniorsenter som lokaler for alle medlemsmøter i 2020.

Årsmøtet

21 deltok på årsmøtet 21.3 på Tåsen.

Det er omtrent det samme som de senere år. Geir Granli ble valgt til ny leder etter Geir Gundersen som fikk 8 år i rollen. Nye i styret er Morten Løken, nestleder og Tore Austang, kasserer.

Årsmøtet gav styret fullmakt til å konstituere seg selv, hvilket resulterte i 3 styremedlemmer mot normalt 2 !

Utenfor styret fikk Stein Wines fornyet tillit som regnskapsfører i nært samarbeid med kasserer.

Aktiviteter

Vi har hatt et høyt nivå med aktiviteter i 2019

Vi har avholdt 3 fulltegnede fluekastekurs med nærmere 70 deltakere.

Dette er et stort apparat å holde i gang og vi vil rette en stor takk til instruktørene og hjelpemannskapene, som holder vakt i bua - ordner kaffe og holder vaffelpressa i gang.

Vi ønsker oss flere frivillige medlemmer til å hjelpe til ved disse kursene, som

tross alt skaffer oss mye av våre inntekter.

I slutten av mai var vi vertskap for runde 2 Norgescup i fluekasting arrangert av Norges Castingforbund. Vel blåst og takk for all hjelp fra våre medlemmer som deltok i å få dette i land.

I 2020 er vi spurt om å være vertskap for NM i fluekast, noe vi selvsagt har svart positivt til.

Det var ved flere anledninger opp mot 30 medlemmer som besøkte medlemskveldene våre i mai og juni. Når ferien setter inn så går dette antallet naturlig nok ned, men det har vært stor aktivitet på Dammen helt til isen la seg et par ganger i slutten av november.

Styret retter en stor takk til alle som deltar på Dammen som frivillige – det er dere som er navet i foreningen og holder miljøet på Dammen i hevd.

Tusen takk alle sammen ingen nevnt – ingen glemt.

Turene våre har hatt bra deltakelse – Daftø sammen med Oslomarka JFF – lite fisk, men 13 deltakere. Hyttene er bestilt for ny tur i april 2020.

Laksefiske Orkla, Metli – 11 deltakere, men kun 1 laks. Vi diskuterer i styret hva vi gjør med denne turen for 2020.

Turen til Geitvassdalen på Hardangervidda – her ble det litt dårligere fangst enn forventet, men ny tur er planlagt i 2020.

Harrturen til Glomma med Trya Camping, som base, ble plaget av lite vann, men vi fant ut hvor fisken sto til slutt. Hytter er allerede bestilt for ny tur i 2020.

Vi har også besøkt Jeløya ved Moss ved et par anledninger – lite fisk, men vi gjør nye forsøk i 2020.

Vinterhalvåret brukes blant annet til fluebinding annenhver uke i bua. Simen holder dette i gang også i 2020.

Fire medlemmer deltok også på et kurs i nymfefiske arrangert av Hends Norge i Trysil tidlig på høsten i Trysilelva – det ble meget vellykket og frister, som tilbud til flere av medlemmene i 2020.

Klubbmesterskapene

Klubbmesterskapet i Isfiske ble avholdt i forbindelse med Fylkesmesterskapet på Lyseren i februar – vi gratulerer Steinar Schjager som årets klubbmester.

Men i FM måtte våre deltakere ta til takke med sølv til Steinar Schjager og bronse til Knut Vadholm. De måtte se seg slått av Einar Gloslie fra Oslomarka JFF denne gang, men vi regner med at dette var en engangshendelse.

I FM for lag fikk vi også sølv og bronse.

Klubbmesterskapet i fluekast i september ble vunnet av Geir Granli – vi gratulerer.

Fast Fisk

Bladet vårt kommer nå i 2 utgaver pr. år og er vår skrevne dokumentasjon i tillegg til vår bruk av Facebook og websidene våre.

En takk til redaktøren for å gjøre dette mulig sammen med gode bidragsytere. Utsendingene forgår mest mulig elektronisk via mail – husk å registrere din mail-adresse så får du bladet tilsendt med en gang den er klar fra redaktørens hånd. Papirkopi er tilgjengelig på Holmendammen og legges ut på møtene.

Bryggene og Holmenbua

Våren 2019 ble det gravd ned drenerør for å lede overvann fra borerørret

ut i Holmendammen. Tusen takk til mannskapene som tok denne jobben på strak arm. Urinalen har fått installert knapp for vannspyling.

Bua har flere ganger gjennom sommeren blitt tagget (særlig bakdør og vinduer), styret har henvendt seg til politiet om dette og bedt de om å følge litt ekstra med aktivitet på kveld og nattetid.

Dammen var planlagt nedtappet i september 2019, men dette ble det ikke tid til hos Oslo Kommune, VAV. Nedtapping er planlagt i september 2020 og i den forbindelse bør vi foreta vedlikehold av H-bjelkene og pusse opp plankene oppe på bryggene. Plankene tar vi muligens allerede under dugnaden til våren.

Årets Fisker

Styret tar en vurdering om denne konkurransen – siden det har vært så liten deltakelse i året som vi har lagt bak oss.

OFA

Vi har i høst hatt mye aktivitet i sammen med resten av foreningene som er knyttet til OFA. Det har til slutt endt med at vi har oversendt styret i OFA et krav om at det avholdes et ekstraordinært årsmøte så raskt som mulig. Vi håper dette kan la seg ordne slik at OFA blir i stand til å gå videre. Situasjonen slik den er i dag er uholdbar.

Vi innkaller til et møte angående dette når et slik ekstraordinært årsmøte skal avholdes slik at vi kan velge hvem fra OS som skal delta.

Økonomi

Årets regnskap gjøres opp med et overskudd på ca. kr. 9000.-

2019 ble et meget ekspansivt år med stor omsetning og svært gode inntekter. Det er spesielt inntektene fra fluekastekursene - kr. 49000, diverse tilskudd på kr. 35000 og Grasrotandelen kr. 30000 som redder overskuddet. Styret fortjener ros for å kunne tilby et aktivitetsnivå for medlemmene som i år, men det stiller store krav for å bringe det hele i havn. Økonomien er god men vi er sårbare. Det har ikke vært nødvendig i år å røre midlene på plasseringskonto (kr. 550.000).

Styret i Januar 2020

Hva har vi gjort siste høst ? Her noen resymeer. Se også styrets årsberetning

Møte 24.10 – på Tåsen.

Morten Harangen trekker alltid publikum, også denne gang. Uheldigvis oppsto en liten misforståelse om Tåsen-lokalene slik at vi ble forvist til kjelleren ! Men pytt, vi har vært der før i temmelig trange lokaler. Det fungerte fint tross godt fremmøte. Det gjorde det også nå, og Morten tok det med stor ro og virket like inspirert som ved tidligere anledninger da temaene var de engelske kalk- elver og skotske laks-elver. Om lag 25 tilhørere fikk plass på et vis.

Denne gang var temaet «Numedalslågen» og laksefiske i gamlelandet.

Morten betrakter Numedalslågen som sin egen lokale lakseelv siden han vokste opp i en liten sidedal til elven nede i Vestfold. Men det var som ørretfisker med flue han begynte inspirert av sin onkel. Det er først i

de senere år Morten har fått smaken på laksefiske.

Morten med laks fra et område nær Hvittingfoss-

Interessen kom etter å ha lånt en Bruce & Walker stang av broren som lenge hadde fisket laks. Og så fikk han laks med en gang og da var det gjort ! Det tok imidlertid 3 år før han fikk sin første «ordentlige»

laks. Nå blir det 70% laksefiske , 30% ørretfiske.

By the way. Som noen av dere husker så er Morten medlem av den berømte engelske 123 år gamle «Flyfishers Club» i London.

Men Numedalslågen.

Den fiskbare delen er de 8-9 milene fra Larvik opp til Hvitvingfoss. Morten fortalte om historiske fiskeredskaper brukt i elven. Den mest kjente og effektive metoden som fortsatt utøves som kulturhistorisk fiske er Teinefiske i Kjerrafossen. Dette fisket stammer helt tilbake til 1300-tallet. Selv i dag tas 1/3 del av laksefangsten med teinefiske.

Elven sperres av på sidene og teiner plasseres midtstrøms. Dette er et viktig fiske for Lardal kommune (nå slått sammen med Larvik). All fisk som tas auksjoneres bort.

Lakseauksjon

Morten viste en rekke flotte bilder fra Lågen fra ulike årstider og fortalte om fangster og fiskebestand. Det har vist seg at Lågen holder seg godt. Det er bra med fisk. I 2019 ble det tatt over 20 tonn laks og mye fin sjørrett. Den største laksen var på 18,4 kilo.

Elven åpner for fiske 10.juni, men allerede 15. mai helt nederst. Fisket tar seg godt opp i juli måned. Største kjente laks tatt i elva veide 32,4 kilo. Det var i 1934.

Gode fiskeplasser finner man på en 12 km lang strekning ved Brufoss. F.eks VA-bråttet. Vad ikke for lang ut !

Et annet sted er Grinievja, «Kongehølen» etter stubben i Kjerraområdet . Her stopper fisken når det er mye vann. Det er dyrt å leie her og vanskelig å få innpass. Hølen var i privat leie for Haraldsen-familien fra 1936 men ble åpnet i 2011.

Rien er en nydelig høl til overkommelig pris, kr. 400 pr. kort pr. døgn.

Sideelva Hagneselva nederst i Lågen har en høl «Terskelen» hvor det er fint å fiske på god høstflom.

Ellers er «alt lov» i Lågen. Det er jo ikke god tone, men siden det er så mye fisk i elva så faller argumentet om måtehold i fangstene litt på stengrunn.

Historien om Lågen fra 1800 – 1900 tallet er lite kjent, Det er bare sporadiske bilder og fortellinger i bygdebøker om engelske lakselorder. Frank Hawkins kjøpte riktignok en eiendom ved Stubben ca. 1860. Lakseløstet på eiendommen forfalt og brant til slutt ned i 1993.

Morten har fattet interesse for også denne delen , elvas historie. Han har reist ens ærend til England for å grave etter informasjon om evt. tilstedeværelse av engelske fiskere også her som så mange andre norske lakseelver. Det fremkommer at det var mange som var her og fisket i Lågen på 1800-tallet, mellom 1836 - 1918. Morten graver videre og har planer om å skrive bok om det – etter hvert

Møte 14.11 – på Tåsen.

Da **Lars Nilssen** besøkte oss sist var vi 42, og han snakket om fiske i Nordmarka og opplevelser rundt flyvemaursverminger. Denne høstdagen var vi 43 og fikk historien om tilblivelsen av Nordmarka og fisken som innvandret etter siste istid.

Lars er kunnskapsrik og vet hva han snakker om. Dessuten snakker han fritt og står ikke fast på tricky spørsmål. Noen omstridte meninger serveres men det er lov å ha meninger her i landet, enten det gjelder utsetting, bæring av fisk over grenser, tynningsfiske og kalking.

Lars med en solid ørret. En av hans mange store

Lars har en genuin kjærlighet til Marka og startet med å foreslå flere fisketurer i klubben lagt til Nordmarka. I flere år har vi lagt sommerturene til Hardangervidda og andre områder i Norge. En organisert sommertur i marka kunne faktisk vært morsomt å prøve. Mange fisker jo der, selvsagt, men det er mer enkeltvis og i to-spenn. Vi tror vel som de fleste at gresset er grønnere andre steder enn rett i nærheten. Lars mente i denne sammenheng at fisket i marka aldri har

vært bedre enn det er nå. Takket være OFA legger vi til.

Vel. Lars Nilssen gikk tilbake til istiden og den senere historie om landet som steg når isen smeltet. Om Østersjøen som var ferskvann i 600 år etter nedsmeltingen og gav anledning til at fisk vandret vannveiene vestover. Mye interessant historikk om dannelsen av hovedvassdragene i marka.

Han gikk deretter over til å omtale hovedartene av fisk i marka – ørret – abbor – sik – røye og deres historiske røtter.

De første **Ørretene** kom til Norge fra sør i Frankrike. De var sjørørreter som kom inn Oslofjorden og innover i Marka. De ble innsjø-ørreter etter hvert. Røya og Stingsild fulgte etter og så fulgte laksen.

Abbor og Gjedde mv. kom fra Sverige via de store ferskvannskildene ved Østersjøen. Ørreten var den som kom seg lengst innover i Marka. I parentes bemerket kom det også laks fra Väner'n som ble utestengt fra havet etter landhevningen. Disse kunne vandre helt opp mot Femunden. Den videre utbredelse av disse fiskeartene ble gjort av mennesker som «bar fisk». Ørreten på vidda ble båret fra Lågen i nord og øst, fra Eidfjord i vest og Kvenna sørfra.

Abboren har antagelig vært flyttet på (satt ut) i større omfang enn ørret. Grunnet matauk. Gjelder spesielt de mange finske innvandrerne som kom til marka rundt 1650. Man kan fortsatt se rester av finnenes fangstfeller i Gryta i Lillomarka (nedslåtte peler i vannet som ledet fisken mot et fangstrom).

Sik ble satt ut i flere vann på slutten av 18-hundre tallet. F.eks i Osensjøen, Einafjorden og Mylla i Nordmarka. Rett sør for Tverrsjøen ble sik satt ut i Ølja og

andre småtjern i 1893. På den tid var det Sik-oppdrett på Jevnaker. Siken spredte seg etter at Gjerdingen i 1910 fikk gjennomslag til Nordmarka-vassdraget.

Den ble fort et godt matauk tilskudd. Lars fremhevet Siken som en god matfisk og oppfordret forsamlingen til å fange denne lett rosaskimrende hvitfiske. Han fikk støtte av flere i salen med erfaring fra uttynningsfiske i kanalen mellom Storflåtan og Vesleflåtan.

Sik fra Skjerva ved Preuthunhytta. Noe større enn de i kanalen. Red.

Røye ble satt ut nord-øst i Marka omkring 1830 og spredte seg fra Elvann, Trehjørningen og Langevann. Røya ble gjerne større enn siken. De første som fisket etter den fra rundt 1920 fikk flotte fisker. OFA (1936) ønsket å tynne ut Røye og Sik for at ørretbestanden ikke skulle bli ødelagt. Utsetting av Stor-ørret fra 1945 ble redningen i dette arbeidet. Sik og røye er god mat for ørreter som lærer seg å spise dem. Lars mente det var litt tilfeldig hvilke ørreter som blir storørreter – at det ikke nødvendigvis ligger i genene.

Lars gikk også gjennom litt av historien om tømmerdrift og fløting i Marka fra 1800-tallet til 1950-60. Alle dammene i Marka

som ble anlagt for å få kontroll på vannressursene ble bygget mellom 1878 og 1910. Vegsystemet i marka ble styrt ut fra dette.

Fiske i marka. Var alt bedre før eller ? Peter Asbjørnsen mente ja på 1860-tallet. Lars mener nei ! Han viste til fangstrapporter og utsagn fra kjentfolk og nedtegnelser. Forsker Knut Dahl uttalte f.eks i 1939 at det var dårlig fiske i Nordmarka.

OFA har mest av æren for det gode fiske i våre dager, men den første som startet med «moderne» utsetting var Jacob Nilsen Sandungen allerede i 1843. OFAs arbeid med utsetting og forbedring av gyteplasser har gradvis forbedret fiske i marka, selv med en del feilskjær som utsetting av dansk fisk på 50-60 tallet.

Lars hyllet innsatsen til nestorer i OFA som gjennom 50 år forsøkte å redusere forekomsten av abbor i det som burde være gode ørretvann nord i Marka. De lyktes nesten, noe den tilstedeværende Odd Eriksen, nå 95 år kunne utdype for forsamlingen. Men det er en egen historie.

En minnerik og lærerik kveld på Tåsen.

Julemøtet 12.12 – også på Tåsen

Vi ble vel en 23-24 deltagere denne gang, litt flere enn i fjor. Denne gang stilte også to av de eldste opp, Odd Eriksen (95) og Per Karlsen (97). Det ble da-capo på fjorårets julemat, kjempegod ribbe og medisterkaker med nydelig mørk saus – øl og dram. Dertil riskrem kaffe og kaker (inklusive Dan Ottos sjokoladecake og Steins kransekake).

Geir Granli oppsummerte det innholdsrike året og snakke litt om planer fremover både mht. kurs og turer. Deretter fikk de 4 vinnerne i sine klasser for «Årets fiskere» sine fortjente hyllest. Se annet sted i bladet.

Hyggelig førjuls treff med flere av de nyere medlemmer tilstede.

Harrturen 20-22.9 - Trya Camping

En klassiker etter hvert som har beholdt interessen. Denne gang hele 14 deltagere og det meldes om bra med fisk. Det er booket tur allerede for samme tid i 2020.

Jeløya 9.11 - Etter sjørreten

Kraftig vind ødela fisket, men ikke peisbålet. Fin plass her rett ved Jeløy radio og med flere gode fiskeplasser. Tore Austang ble så frustrert over fiske at han tok turen alene 4 dager senere. DA ble det ørret !

Årets fiskere 2019

På julebordet i desember ble foreningens vinnere i konkurranse om størst fanget fisk med på stang, hedret med plakett og hederlig omtale.

Barske forhold for fluefiske på Jeløya ved Jeløy Radio fra sist høsts utflukt

Tore Austang med ørreten han truet seg til

Det ble utdelt 4 plaketter i år og det må sies at deltagelsen var liten . I hvert fall var det få innmeldinger av kvalifiserende fangster. Formannen sier litt om dette i sin spalte foran i bladet.

Men her er vinnerne

Thomas Jesting

Vinner av åpen klasse og største laks. Laksen var en fin 10 kilos hunnlaks tatt på flue (Sunnray) den 19. juni. Fisken ble satt ut igjen. Se bildet under. Ser slank ut, men mesteparten av fisken holdes under vann.

Thomas med sin flotte laks som vi dessverre bare ser ryggen på.

Kjell Grønningen

Kjell seiret i klasse ørret tatt på flue i Norge utenfor Marka. Kjell tok en 1,5 kilos ørret på tørr våtflueimitasjon et sted i Sulitjelma i sommer.

På bildet ser vi Kjell, men med en helt annen ørret. Tror det faktisk var gamle Elmer.

Thor Stjernø

I år som ifjor vant Thor klassen for ørret tatt på annen redskap enn flue i Norge. Thor la på en halv kilo og kunne begeistret notere en ørret på 2,9 kilo. Tatt på sluk i samme vann som i fjor et sted på Finnmarksvidda i juni. Redaktøren kan bekrefte fangsten, men måtte nøye seg med en ørret på bare 2.2 kilo

Geir Gundersen

Gamleformannen tok prisen i klassen relativt største fisk i saltvann da han fisket i Grimstad i sommer. Fisken, en Skrubbe, veide 750 gram som er stort for denne type flyndrefisk som gjerne lever i brakkvann. Den ble tatt på «klympen» som egentlig er en sjøørretflue.

SLIK BEGYNTE DET

Jens Morten Løken sin triste historie med happy ending

Forlatt av kvinner, hatet av menn.

Der satt jeg. Barn og kjerring har flyttet ut. Alene. 60 pluss. Det eneste jeg hørte fra barna var «VIPPS», «VIPPS», «**VIPPS**».

En tidlig lørdag morgen i august. Hva gjør du nå? Skaff deg en hobby, en aktivitet, en lidenskap. Etter en runde med fundering over alternativene - yoga, keramikk, batikk, dans, frimerker, slo det meg at, før barna stjal all min fritid, hadde jeg hatt noen lykkestunder med fiskestang. En gammel fluestang sto i boden, Holmendammen en kort spasertur unna.

Det var tidlig på morgenen så jeg kunne lure meg ned og forsøke noen kast for å se om jeg fikk ut snøret, uten oppmerksomhet fra nesevise besserwissere som kunne faget. Jeg hadde sett dem på avstand. Skrittene ble kortere da jeg så at her var det jaggu folk. Mye folk. For sent å snu, eller diskret legge fra seg stangen i buskaset, og rusle forbi.

Men, dæven der satt Tore. Tore fra min barndoms dal. Presentasjon og hilsning. Deretter en sakkyndig gjennomgang av mitt gamle utstyr. Umiddelbart forkastet som utdatert.

Her måtte det handles nytt utstyr, så var jeg i gang. Hver lørdag og tirsdag utover mot høsten. Noen andre dager også.

Dette er lett ble det sagt. Instruksene var mange

Mye å passe på.

- Du må begynne kastet med stangtuppen ned mot vannet. Strakt snøre
- Stangtuppen skal bevege seg i samme vannrette linje
- Aksellerer stangen bakover med en bestemt stopp til kl 0100
- Snøret skal strekke seg ut bakover
- Akselerer deretter fremover med en bestemt stopp kl. 1100
- Underarmen skal være en rak forlengelse av stangen med stivt håndledd
- I forbindelse med akselerasjon bakover og fremover skal du trekke beslutsomt i snøret for å øke hastigheten
- Ikke vri håndleddet.

- Etter den siste stoppen fremover følger du snøret og retter ut stangen i en vannrett stilling.

Setter man disse elementene sammen i en elegant bevegelse som i en myk erotisk dans skal fluen kunne presenteres vakkert på vannet og fisken vil belønne ditt perfekte kast ved å ta fluen. Enkelt.

Det var ikke riktig så enkelt. På Holmendammen er det mange ivrige instruktører med større eller mindre pedagogisk bakgrunn som måtte håndteres. Det spenner seg fra en ren vitenskapelig tilnærming via skryt til

mas og korte kommentarer om hva som ikke er bra. Alt med et smil og god mening.

Her gjaldt det å trekke ut essensen og la en del suse forbi. Sakte men sikkert kom fremskrittene. Dette var jo artig. Trivelig folk også.

Kastingen ble noe som kan kalles en lidenskap.

Anbefales.

Fortsatt forlatt av kvinner, men ikke lenger hatet av alle menn.

Neste skritt fising.

.....

Fising !!

Jens Morten med sønnen Erik til venstre

Alaska – En drøm

Jens Mortens fiske i Alaska - lovet i forrige nummer

Helikopteret lettet og som et lite innsekt manøvrerte det seg elegant mellom trærne langs de bratte elvebreddene og ble borte. Der sto jeg, midt i ødemarken i Alaska med fersk bjørnemøkk og spor etter bamsen over alt. Sammen med min sønn og en 19 år gammel jypling fra storbyen Philadelphia, som skulle være vår guide. Vi hadde bjørnespray og fiskestenger. Dette var jo ikke et trygt sted for en kontormann fra byen. Hva gjorde jeg der?

Det hele begynte egentlig for mange år siden med lesing om gullgravere og fiske i Alaska og senest boken til James Michener om Alaskas historie. Det var et spennende lesning. Jeg måtte dit en gang i livet. Nå var jeg der.

Tur ble planlagt og realisert sammen med junior Erik sist sommer. Lang flytur og kort stopp i Anchorage. Vi måtte få med oss «Salmon veiewing site». Midt i byen ligger det, ved en liten elv. Det kokte av fisk. Dette pirret spente fiskere. Det kunne jo ikke være veldig mye dårligere ute i villmarken dit vi skulle. Før vi forlot Anchorage gjorde vi en pussig erfaring. Selv en edru 60-åring må vise legitimasjon hvis man vil ha seg en øl. Der kan man gå på en smell. Husk det !! Ellers registrerte vi, ved det lokale suppekjøkkenet, at det var urbefolkningen som var sterkest representert. Trist å se.

Etter en biltur på tre timer nordover fra Anchorage var det over i en flatbunnet båt. Først opp en gråhvit breelv og så over i Clear Creek. Elven var som navnet tilsa, klar. Det kokte av fisk. Oppover bar det i frisk fart så fisken

nærmeste sprutet fra hekkbølgen. Frem til Talkeetna Fishing Lodge. Stedet drives av den utflyttede Nordmannen Henrik Wessel. En friskus, full av gode historier og humor. En god vert. Sammen med ham, kokke og tre guider. Campen består av enkle, men komfortable hytter. Dusj og toalett. Kokka sørger for frokost lunsj og middag. Øl og brennevin må medbringes, det er viktig å merke seg. (Vin også naturligvis, for den som bryr seg om det)

Vi måtte ut og prøve med en gang. Bjørnespray i beltet. Pålagt sikkerhetsutstyr. Her var det ikke «March Brown» og «Verre Enn Minken» som gjaldt. Det gikk i en svær «kråke» ved navn Dalai Lama. Tynget med et lodd bak krokøyet veide spetakkelet sikkert 15-20 gram. Sort og hvit var best.

Her måtte finslepen teknikk innarbeidet på Holmendammen, med trange bukter og rake linjer, omarbeides på flekken. Ny teknikk måtte til. Dalai Lama tok kommandoen og styrte det hele.

Sønnen Erik prøver seg

Respektfullt, og for å unngå nærkontakt med en illsint Tibetaner og fare for alvorlige skader, ble stangtuppen lagt ut til siden. Redskapen kom seg ut, nærmest på egenhånd. Det kokte av fisk overalt. Fisken tok. Det begynte med pink salmon eller det som på norsk kalles pukkellaks. En utskjelt art her på berget, men en naturlig del av faunaen der borte.

En fin start, men vi gikk raskt over til å fiske etter Dog Salmon eller Chum som de kalte den. En utrolig sprek og artig fisk å jakte på. 2 – 4 kilo på enhånds sekser er artig sport. Vi fikk fort erfare at man skulle ligge unna sveiva på fluesnella når fisken raste ut. Den største av fiskene på elva, stillehavslaksen, var fredet, men vi så og hørte den i store mengder. Det var et fascinerende syn å se disse vakre fiskene i knall rød gytedrakt, gjerne med en tredjedel av kroppen over vann enkelte steder, bakse seg oppover mot parring og den sikre død.

Det var fisk nok. Etter å ha fisket oss mette på pink og Chum ble det tur til Trout Camp. En gåtur på halvannen time med flere strevsomme kryssinger av elven. Spor etter bjørn overalt. Her var det satt opp overnattingshytter hvis man ønsket å ligge over en dag eller to. Regnbueørreten var målet.

Her måtte den norske flueesken frem. Jeg kom ikke lenger enn til å prøve Streaking Caddis. Den tok. Det hadde helt sikkert andre fluer også gjort, men fisken var så villig at jeg kom meg ikke til å bytte. Lunsj med nyfisket regnbue.

Turens største opplevelse kom etter en times helikoptertur oppover elven på jakt etter mer regnbue og røya Dolly Varden.

Vi ble fløyet ut av en taus bushpilot. Junior og guiden Jett og undertegnede. Her fikk vi en ny erfaring. Her skulle det fiskes med rognimitasjon. En rød/rosa plastkule.

Plastkula ble plassert 3-4 cm overfor en blank krok. Indikator ca. en meter ovenfor der. Så gjaldt det å finne en plass der stillehavslaksen hadde sitt eneste og siste erotiske øyeblikk. En utløsning så dør du! For et liv.

Bak gytende fisk sto det feit regnbueørret og røye og mesket seg med lakseegg. Det var ikke vanskelig å finne den gytende laksen. Vannstanden var lav og det var et svare leven av plask og kåte sprang fra fyrrige, snart døde, lakser. Kunne høres ut som bjørner som jaktet på fisk. Skapte en viss uro for en engstelig sjel. Et par hurtigtrekk med bjørnesprayen for å sjekke at det satt, så gikk det over.

Dette er det råeste fisket junior og jeg noensinne har opplevd, og antagelig kommer til å oppleve. Ørret og røye på 1-2 kilo på nærmest hvert annet kast.

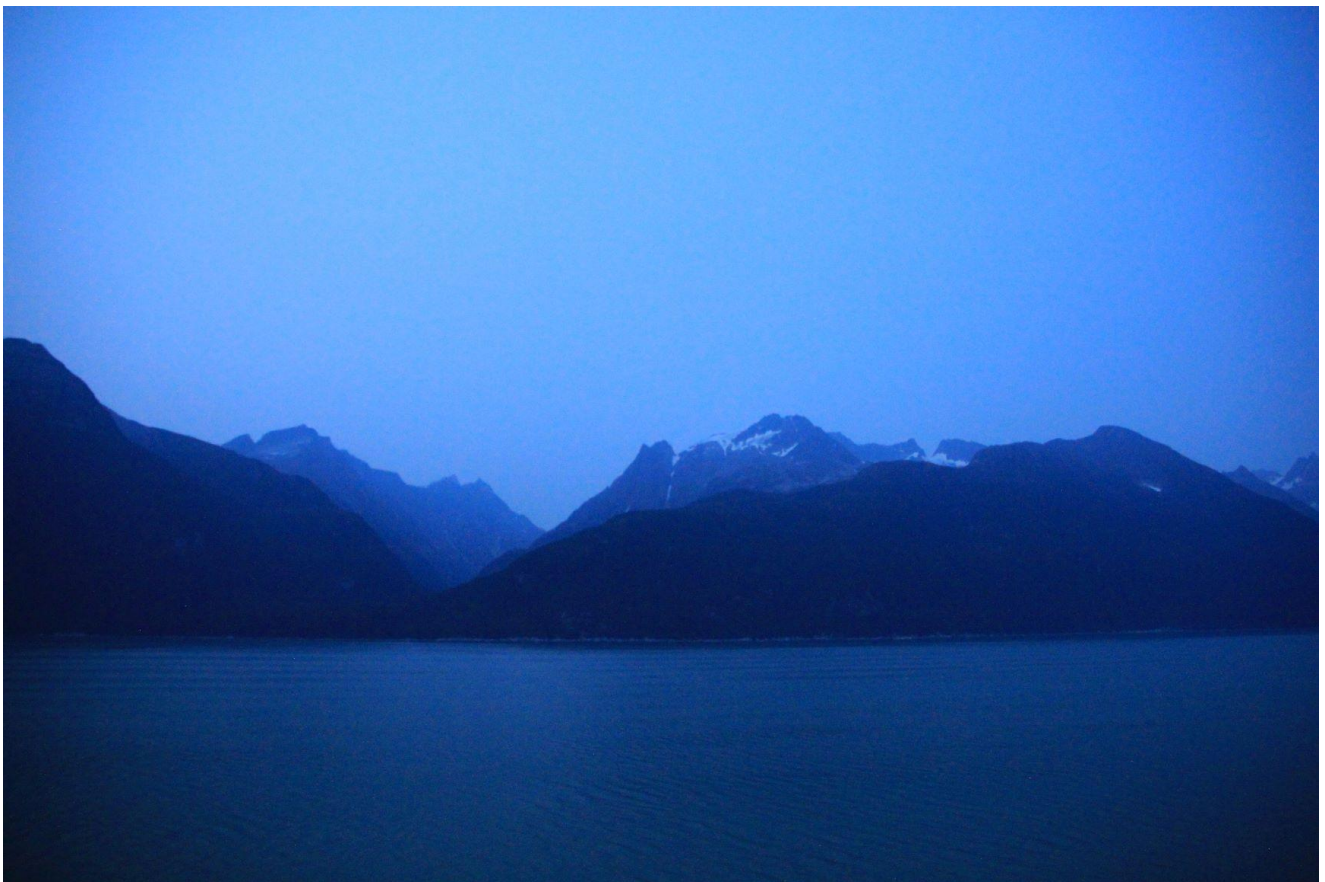
Perfekt tilberedt røye til lunsj og fisket fortsatte på samme måte. Vi kunne klart oss der en stund, men det var jo hyggelig å registrere hovringen fra helikopteret til avtalt tid. Det eneste som manglet der og da var Wagners musikk fra Valkyrien. Vi ble hentet hjem til trygge omgivelser og en engstelig kontormann kunne slappe av med en velfortjent GT tilbake i leieren.

Og bjørn. Den så vi en dag, da den bedagelig tok seg ned til elven og hentet middag rett ved campen, mens vi selv satt til bords og nøt vår.

Myggen, som vi hadde fryktet på forhånd, hadde reist et annet sted den uken vi var der.

Dette var en opplevelse for livet. Det koster en del. Min anbefaling er å spare til en tur. Det kommer du aldri til å glemme. Jeg har begynt å spare igjen.

Jml

Alaska – vestkysten

Bjørn Borgen 90 år.

Fikkmarka 27. 12. 19
Til Skyt i O.S.
Takk for blausen tilbake på
min 90 års dag.
Spesielt hyggelig fordi O.S. har
betydd meget for meg som
sportsfisker, siden jeg var medlem
første gang i 1943.
Vennlig hilsen
Bjørn Borgen

Bjørn på Holmendammen for et par år siden.

Han er innehaver av foreningens hederstegn.

Hans innsats som kaste-instruktør på Dammen kan ikke vurderes høyt nok. Bjørn har vært og er fortsatt en glimrende fluekaster. Ingen kjenner Hardys stenger og utstyr bedre enn ham. Vi er heldige som har ham blant oss – stadig på besøk på Dammen.

I FastFisk 75-års jubileums nummer 2007 hadde vi en liten omtale av utvalgte profiler i klubben siden 1932. Bjørn var selvsagt blant de omtalte. Vi skrev:

« Bjørn Borgen. I OS styret som sekretær i flere år. Fikk fart på FastFisk igjen fra 1990. Instruktør på Holmen-dammen. "Hardys" mann i Norge i snart 50 år. Idrettsmann og friluftsmann. Sportsfisker på sin hals.»

Nordmarks-drømmer 2020.

Dette skrives på den siste dagen i 2019, hovedstaden er bada i sol og gradestokken viser rundt null grader. I sentrum er det ikke snø i det hele tatt mens det høyt oppe i marka er gnistrende skiføre og massevis av snø. Det er sånne kontraster som gjør vår kjære by så unik. Elska av så mange og mislikt av enda flere. Stakkars uvitende idioter, dere veit ikke hva dere går glipp av.

Mens jeg sitter her og skriver føres tankene over mot året som kommer og mulighetene som ligger der, og med muligheter mener jeg selvsagt fiskemulighetene. For hva annet er det som egentlig betyr noe for en besatt sportsfisker? I kveld er det nyttårsaften og som vanlig skal jeg feire den her i byen, som jeg har gjort i alle mine 57 år, minus de tre gangene jeg var i London da rakettene gikk av. Ble mye Arsenal den gangen.

Dessverre går isen vanligvis ikke før midt i mai i mine foretrukne områder i Nordmarka nord/Krokskogen, så det er ennå lenge til mine snører skal vætes der oppe i eventyrriket hvor fire fylker møtes. Og ja, jeg har faktisk fiska i samtlige fire fylker på en og samme fisketur, kun ved hjelp av pedalkraft og apostlenes hester. Vis meg et annet område hvor det er mulig.

Hvert år legger OFA ut fiskeutsettingslistene på sine nettsider, det er

alltid et stort høydepunkt for de mer nerdete av oss. Hvor mange fisk fikk det vannet? og hvor mange fikk det? Det aller beste i enkelte vann er at det ikke settes ut noe i det hele tatt. Men her har OFA dessverre synda mye i sin utsettelsesiver. Overbefolkning er verken bra for mennesker eller for fisk. Jeg har ei liste her foran meg som viser tallene fra 2017 og 2018. Her har jeg kryssa av vann som ikke fikk utsett i noen av disse årene. Til noen av disse skal jeg dra i den beste klekkeperioden fra slutten av mai og ut juni. Her bør det være muligheter til å treffe på brukbar ørret. To utsett frie år i tjern uten gytebekker gjør noe med bestanden. Kan gjøre i hvert fall. Det er alltid et kan. Stig Werner og kompani kan jo ha vært der og tømt vannet, men sånt kan man aldri gardere seg mot. Dessverre.

Mitt desiderte favorittområde finner vi i Nordmarka nordvest, kartblad 2 i kartboka til OFA. Her har jeg ikke vært på snart fire år. Der oppe er det så øde og stille at man fort glemmer at hovedstaden kun er to timers sykkeltur unna, litt kortere hvis man som meg jukser og bruker el sykkel. Når man etter strabasiøs sykling opp fra Sørkedalen, via Kringla og vesle Sandungen, ankommer veiens ende ved Bjørneputten er man plutselig en halv kilometer over havet og stillheten er påfallende. Her har jeg møtt mange harer og hørt mye lumsk knaking i skauen! Tvetjerna ligger en halv times gange nordover fra Bjørneputten og står

for meg fram som vanna med stor V. Ikke det at det er her du får den største fisken, men alt der oppe oser av villmark og gamle tradisjoner. Hyggelig også å gå i fotspora til OS grand old man Odd Eriksen. Her dreiv han og noen kompiser på allerede på 40 tallet – den gang matrasjonene var tynne og fisking måtte til for å spe på familiebudsjettet.

Catch and release var nok et relativt ukjent begrep på den tida. Det er alltid tid for refleksjoner når jeg sitter på stol sekken der oppe og venter på vak. På tider som var og på tider som kommer. Her fisker vi nå, men hvor fisker vi om hundre år? Hvem veit – men fisker gjør vi i hvert fall. Kanskje sammen med Gunnar Aamodt og Knut Rom? Harving sør i Spålen med de gutta der. Kanskje Rikvald Hansen hadde blitt med også. Det hadde vært noe det.

Kjell med en fin og feit ørret

Hundtjernet ligger ikke langt fra Tvetjerna, men det er ikke bare bare å

finne fram til dette bortgjemte vannet som jeg har hatt flere gode opplevelser ved. Mista en svært pen fisk der for snart ti år siden, men det er en annen historie. Sann er den også. På odden i sørenden ligger det en ok teltplass hvor jeg planlegger å overnatte. Idyllisk så det holder. Huldra og Nøkken holder nesten beviselig til her oppe. Jeg har ikke sett dem, men lydene – vel, det var ihvertfall ikke frosk, og hårene i nakken min har ikke lagt seg skikkelig siden den gang.

Har du overnatta aleine der oppe på høsten veit du hva jeg snakker om. Når vi først befinner oss i kartblad 2 må jeg også ta en tur oppom klassiske Grasdalsputten. Her vaker det nesten aldri, jeg har faktisk kun sett et eneste vak i løpet av mine fem besøk her. Men treffer du på en maursverming --- Sklir du så videre sørøstover nedover i lia mot store Fidlingen anbefales det å prøve også her. Bra med både vespertina og vulgata, men her klekker det seint. Den gamle luringen Ekornputten kunne før by på en og annen overraskelse etter at folk hadde tatt med seg fisk opp fra Katnosa. Kilos fisk var godt mulig. Her var det kun lov med fluefiske i en periode. Hvordan det står til nå skal jeg finne ut i 2020.

Kartblad 7 med Krogskogen nord er også et område som huser noen av mine desiderte favorittvann. Vespertina og vulgataklekkingene i søndre Heggelivann er noe for seg sjøl, men det vannet blir litt for stort for meg så jeg

velger meg noen mindre og mer bortgjemte. Trillingtjerna er noen av disse. Det østre er meget vakkert og var det beste av disse tre sist gang jeg var der oppe, i 2011 må det vel ha vært. Fin teltplass i sør enden. Lett å gå seg bort er det også, og befinner du deg plutselig ved bredden av Oppkuvvannet er du litt ute å kjøre. Treffer du ikke på elg der oppe bør du bytte briller.

Mitt gamle favorittvann Halstjernet er forhåpentligvis ennå verdt et besøk, gamle gode Elmer ble tatt der oppe i 2010. Langtjernet og Langtjernes putten

kan også være skumle. Glemte igjen håven min ved den putten. Kanskje ligger den der ennå? Det skulle faktisk ikke forundre meg ettersom jeg aldri møtte folk der oppe når jeg dreiv på som verst i perioden 2010-2013. Dermed er planene lagt for den delen av sesongen. Nå gjelder det bare å gjennomføre dem. Vi får se, for veien blir som kjent til mens man går den. Og hvem veit hva som lurar rundt neste sving ...

Skitt fiske!

Kjell Grønningen.

Man får ha meg unnskyldt, men denne ørreten tror jeg er en av Geir Gundersens flere gode ørreter fra Dovre i sommer. Men de finnes i Marka også ! Red.

Ofa 2019.

Året 2019 har vært et meget dårlig og vanskelig år. Det nye resirkuleringsanlegget begynte å svikte. Det tettet seg! Fisken ble dårlig, fikk sopp. Den ble flyttet til utekarene. Noe av fisken greide seg og går ute ennå. Anlegget måtte demonteres for rensing. Under dette arbeide ble det oppdagat en feil! Det blir en reklamasjon. Det ble ikke stamfisket i høst. Så anlegget står nå tomt. Til våren blir det ikke fiskeutsett, som vanlig. Vi håper det kan settes stand, så det blir klart til høsten 2020. Men for tiden er begge de fagansvarlige sykemeldte! Vi håper alt dette retter seg i løpet av våren, så vi kan begynne oppbygningen igjen. Men husk det er nok fisk i marka ennå!

Erik N.A.

Noen ord fra redaktøren om OFA i 2019.

Det er umulig for meg å ikke kommentere Eriks ord om 2019 som et vanskelig år for OFA. En sak er problemene med det nye anlegget. Det vil nok rette seg. Verre er samarbeidet innen ledelse og drift og motsetningene innen organisasjonen generelt. Det hele er et salig kaos som begynte etter at daglig leder Bjørn Torp takket for seg etter 15 gode år ved roret.

Hva skjedde egentlig ved årsskiftet når ny leder overtok, og hvorfor de steile holdninger som har sprikt i flere retninger et helt år? Indre splid i driften

– splittelser i styret og ulike oppfatninger mellom OA-er, leder, styret og lagsmedlemmer. En ødeleggende situasjon for alle parter og en utfordrende situasjon for grunneierne.

Styret har forsøkt å hente inn en mekler for å få folk til å snakke sammen og bli enige, men tiltaket ble gjort så sent at tiltaket ikke ser ut til å få noen virkning. Redaktøren mener at samarbeid starter med å møtes. Det vil i praksis si snakke med hverandre og se hverandre i øynene. Jeg tror dette har vært mangelvare i denne saken dessverre.

Når et styre i løpet av ett år ikke har greid å rydde opp, ikke fått de reelle problemene på bordet og ikke tatt en avgjørelse i en retning som må gjøre vondt uansett – så er det kun en ting å gjøre. Flertallet blant eierne (medlemsforeninger, kommuner og grunneiere) må få valgt inn nye styremedlemmer som handler etter eiernes ønsker. Her må det i tillegg handles med diplomati fordi kontrakten mellom OFA, Oslo Kommune og Løvenskiold kan stå i fare for å bli oppsagt.

Det er ikke lenge til ordinært årsmøte. Et ekstraordinært årsmøte antar jeg ikke vil bli gjennomført. Men valget på nytt styre på ordinært årsmøte 26.3 blir garantert en sak som vil skape store bølger og bli en milepel i OFAs historie som vi bare kan håpe vil gå i en forsonende retning. Det er slett ikke sikkert.

Red.

FastFisk - gamle forsidebilder i farger

Vi har vist bilder fra no-1 2001 et fra 2004, og alle 3 fra 2005 og 2006. Fra 2008 har vi digitaliserte numre på nettsidene så de kan ses der. Men 2007 er ikke vist. Da passer det utmerket som en hyldest til Odd Eriksen å vise ham i positur på nr.1 – 2007. Vi hadde mange prosjekter for barn på dammen på den tiden og Odd var alltid ivrig til å hjelpe.

Odd fyller faktisk 95 år den 21.januar i år, så dette bladet kommer nesten på bursdagens hans. Vi gratulerer i alle fall

Odd Eriksen fra en av fjorårets barnedager på Holmendammen

Send oss ditt bidrag til bladet, så får vi større variasjon og et bedre medlemsblad. Du finner oss på www.oslosportsfiskere.no og Fb

Stiftet 1932